

Vida
de
Sant Jeroni Emília (Mia)

Fundador de la Congregació
deis Clergues Regulars Somascs

escrita per

D. ESTANISLAU SANTINEL·LI

Sacerdot de la Congregació mateixa

Traduïda del italià

de la

QUARTA EDICIÓ CORREGIDA

Barcelona - 1925

PRÒLEC

Poble que té caritat, poble tant estimat de Nostre Senyor, que el posa sobre tots els pobles de la terra. — *Os enim Domini locutum est: cum effuderis esurienti animam tuam sustollam te super altitudines terrae.* (Isaies. cap. 58, v. g.)

Barcelona, ho sens el que Déu t'està dient? No ho duptis pas que en fas de caritat, encara que no en facis tanta com voldries; si en duptes, llegeix el preuat llibre la «Caritat a Barcelona». (1).

Un dels caires de la Caritat es el recull d'orfenets. Aquests estan en una casa de la qual per autonomia ja en diem «Els Orfenets».

D'ella n'han sortit flors exquisides conreuades per la caritat barcelonina en un dels seus jardins: la Casa d'Orfes; vegis «Caritat a Barcelona»; pag. 303 1.ª edició); fa referència al Eminentíssim Senyor Cardenal Salvador Casanyes i Pagès, volgut i

(1) En Ramon Albó.

estinguí delxible del Col·legi de les Escorpió Pies de Sant Antoni de Barcelona a on anava a estudi des dels Orfes.

Antics refugis de Caritat a Barcelona tant tant Els Orfes com el Col·legi de Sant Antoni, d'on n'han sortit a milers els pobres que s'han sabut enlairar amb les dues ales de la Pietat i de les Lletres, com és ara l'Em. Sr. Card. Casanyes.

Però delxem-nos caure en el objecte del present llibret que és la «Vida admirabilis de Sant Jeroni Milà, la marit del qual regala tres branques del gran arbre de la caritat, o sia els orfanets, els miseriosos o desamparats i les convertides, com diu Ell, el Sant, o les arpenitides com diem aquí.

La Casa-Hospital dels Infants Orfes fou fundada en 1570 per en Guiliam de Pex. Fixeu-vos: cent onze anys abans que arribés al món Sant Jeroni Milà (1481).

De bell principi els Directors del *Piar dels Orfes* captaven per ells i els portaven les caritats a casa, després la habilitaren per Alberg dels Orfenets unes petites cases anomenades, del *Peu de la Creu*, prop d'on és ara l'actual edifici dels «Orfes» que data de segle 16. (2)

La preuada imatge de Sant Jeroni Milà que hi ha en l'Església dels Orfes és d'En Ramon Amadeu, escultor de molta anomenada. Mossen Francesc Pujol fou el qui alcançà de Pius VII que fos nomenat Sant Jeroni Milà Patró dels Orfes.

Per últim Mossen Josep Mas, arxiver de la Catedral i actual Prior «dels Orfes» alcançà en 5 de Març de 1902 del Em. Sr. Card. Casanyes cent dies d'indulgència als qui que practiquin algun dels exercicis contemplats en la Novena de Sant Jeroni Milà que afegim en el present llibret.

Als Orfes hi ha Germanes Carmelites que acaben de celebrar el dia de la Candelera (1925) la mil·la centuria de sa fundació a vinguda a la Casa d'Orfes, o sia en 1575.

Deu Nostre Senyor faci que trobem a Barcelona set mil lirs que prou falta fan dels pobres malalts; i tant de bo que hi fa arribar la seva poderosa intercessió el gloriós Sant Jeroni Milà.

(2) On hi ha encara avui l'Església dels Angels.

NOTA HISTÒRICA

de la Casa-Hospital d'Infants Orfens de Barcelona.

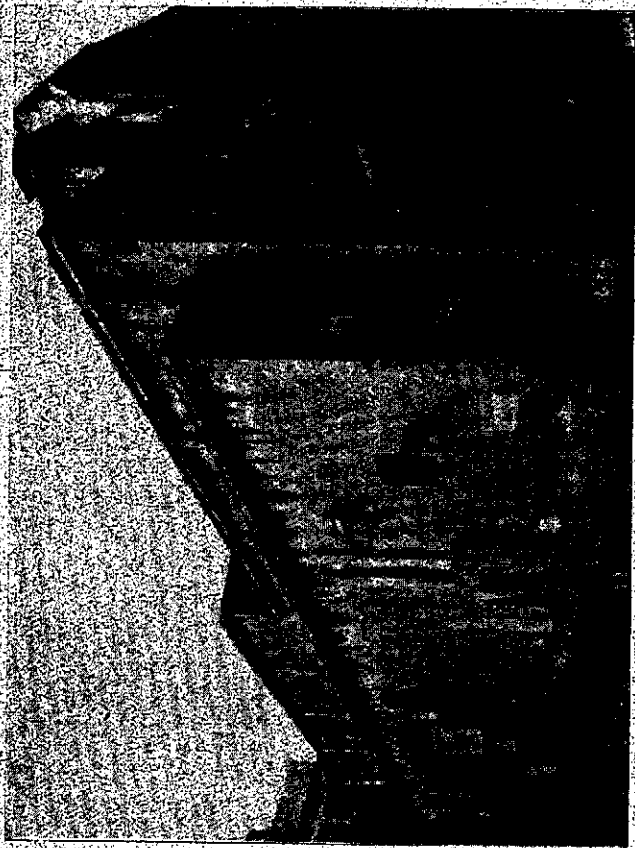
La Casa-Hospital d'Infants Orfens de Barcelona és de les més velles de la ciutat comtal, essent el fundador de tal benèfica Institució el cavaller Guillem de Pou ordenada en el seu testament el dia 17 de Novembre de 1370.

Si s'exceptua l'Hospital de la Santa Creu, refundició en un de tots els Hospitals de Barcelona en 1404 resulta que la Casa dels Orfens, ara és la segona en ordre d'antiquitat.

No ns consta que ls Orfens tinguessin casa social des d'un comenc, però per els documents guardats al Arxiu se dedueix que no n tingueren fins a mitjans del segle XVI.

L'edifici ocupa part de la plaça dels Angels, carrer d'Elisabets i carrer de Montalegre.

L'auxili dels orfens foren unes casetes llogades, qu'eren al Peu de la Creu, on es l'església (ara sens culte), dels Angels. La casa propia s'eregi en el segle XVI, habent-hi

Església de la Casa d'Infants Orfens de Barcelona

al timpa de la porta l'escut i la dada 1578. Va ésser engrandida en els segles XVII, XVIII i XIX.

Per els mateixos documents se conceptua que l'assistència era semblant la que practican la Caritat Cristiana i les Conferencies de Sant Vicents de Paül les que a domicili distribueixen les caritats que apleguen.

Quan testà el Sr. de Pou va fer comanda de la seva pròpia voluntat a un subjecte que califica ab el nom de procurador dels pobres de Crist que debia ésser de molt cristiana conducta, però posant l'assegurança d'ella als Concellers de Barcelona i al seu hereu.

Com ab els anys s'extingí la familia del fundador, l'hereu d'eix va ésser subrogat pel Sr. Bisbe, en dit segle XVI i en nom seu per un canonge. Desde'l segle XVII dos Srs. canonges i dos Srs. regidors constitueixen la Junta d'Administració. Es vocal president el canonge més antich en la possessió de la prebenda.

En quan al règimen interior se designà un capella ab el nom de Prior, i una dona viuda nomenada Mare dels Orfes.

Respecte de la Mare, se varià el mode d'ésser en 1846 que fou substituïda per una Comunitat de Germanes de la Caritat espanyoles.

Dues religioses foren rellevades en 1875 per Germanes Carmelites Terciaries de la Caritat, qual fundació es deu a la serventa de Déu Joaquina de Vedruna Vda. de Mas. Aquestes religioses anguany han celebrat lo

cinquanté aniversari de sa instalació en la dita Casa d'Infants Orfens.

L'església del Asil està dedicada a la Mare de Déu dels Infants Orfens celebrant-se la festa el 25 de Març, diada de l'Anunciació de Ntra. Sra.

Enterat el Prior Mossen Francisco Pujol, sacerdot exemplar, que amb gran zel y molts sacrificis serví la Casa 34 anys, que hi havia un Sant que gran part de la vida l'empleà en recollir i mantenir orfens, ne tingué tanta joia i l'estimà tant, que a major glòria del ínclit venecià Jeroni Emilià, molt va interessar a la Junta de la Casa perquè a ella hi fos venerat dit Sant, espill de caritat, ben dit Pare d'Orfens.

Un i altre se mancomunaren de tal manera que'l Prior ofrenà la notabilíssima imatge del Sant, esculpturada en 1798 pel celebrat artista català Ramon Amadéu, i la Junta, assolí de Sa Santedat Pius VII, en 1804, que S. Jeroni fos Patró de la Casa. Al Sant se li erogí capella i altar, qual altar va privilegiar-lo dit Papa en 1807.

De S. Jeroni se n'adquirí una relíquia en 1803, i dit Sr. prior en 1820 donà 1.000 lliures pera que sempre se fes la festa del Sant, objecte dels seus pregons amors.

A més de dita relíquia se'n han obtingudes dues altres, una del P. Tomás Viñas Preposit General de les Escoles Pies en 1921 i altra en 1922 del P. Joan Muzitelli, Gene-

ral de la Congregació de Somasc fundada per dit Sant, les que ab son reliquiari donà a la Casa el prior mossen Joséph Mas en 1922. Foren posades a la pública veneració en 1925.

Cada any se celebra amb tota solemnitat la festa de S. Jeroni Emilià el dia 20 de Juliol que va ésser senyalada en 1769 pel Pontífex Clement XIII al canonitzar dit servent de Déu.

A honra de S. Jeroni Emilià escrigué una Novena en 1802 el P. Eudalt Corriol de la Congregació del Oratori de S. Felip Neri de Barcelona, que va ésser estampada en 1902. També n'escrigué una l'Excm. Sr. Cardenal Casañas, Bisbe de Barcelona, avans d'ésser promogut a tan alta dignitat, qui en sa petitesa estigué asilat a la Casa dels Orfens.

Eix Prelat, pera honor i gloria del Sant, i a petició de Mossen Más, en 1902 concedí 100 dies d'indulgència als fidels de la seva jurisdicció que amb cristià esperit practiquin alguns dels exercicis continguts en la Novena escrita pel P. Corriol, que és la que cada any se fa en la capella de la Casa.

Aquesta nota històrica s'es composta amb documents arxivats a la Casa i a la Catedral.

JOSEPH MAS, PBRE. PRIOR.